

## ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ

Първа сценаСъщото място

Лизандър, Деметрий, Елена и Хермия спят.

Влизат Титания и Дъно; след тях — Грахче, Паяжинка, Пеперудка, Синапче и други феи. Оберон застава невидим.

- ТИТАНИЯ. — Ела, седни на мекото легло —  
лицето ти чаровно да погала —  
и с рози да обкитя туй чело  
и да целуна твоите уди!
- ДЪНО. — Де е Грахче?
- ГРАХЧЕ. — Тук съм.
- ДЪНО. — Почешете ми главата, Грахче. Де е <sup>мисл</sup>госпож<sup>е</sup> Паяжинка?
- ПАЯЖИНКА. — Тук съм.
- ДЪНО. — Госпож<sup>е</sup> Паяжинка, мила госпож<sup>е</sup>, вземете оръжието  
си и ми убийте <sup>пече</sup>оная <sup>мисл</sup>червенонога пчела на тръна — и  
ми донесете, мила госпожо нейната торбичка с мед.  
Внимавайте, мила госпожо, да я не смакнете: не бих  
искал да ви видя обляна с мед. Де е господин Си-  
напче?
- СИНАПЧЕ. — Тук съм.
- ДЪНО. — Дайте ми вашата ръчишка, господин Синапче. Напра-  
вете ми тази услуга без церемонии, господин Синапче.
- СИНАПЧЕ. — Какво обичате?
- ДЪНО. — Нищо, любезни господине, — помогнете само на госпо-  
<sup>жичка</sup>ж<sup>е</sup> Паяжинка и ме почешете по главата. Трябва да  
ида и при бръснаря, господине, защото, струва ми